

Uzasadnienie

W dniu 4 września 2019 r. na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP o sygn. OSD 68/19 dotyczącego zażalenia na postanowienie zastępcy rzecznika dyscyplinarnego OIRP, oddaleniu wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w sprawie o sygn. R.D. 11/19 świadek, złożył wniosek o wyłączenie sędziego prowadzącego sprawę na podstawie art. 41 par 1 k.p.k.

W uzasadnieniu podał, iż przewodniczący prowadzi wobec niego sprawę stronniczo, działa na jego szkodę w ten sposób, że nie pozwala dokończyć mu wniosków do protokołu nie pozwolił świadkowi dokończyć wniosku do protokołu, tj. wniosków dowodowych o powołanie bardzo istotnych w sprawie świadków którzy potwierdzą, że nie musi on przedkładać stosownych dokumentów potwierdzających stan majątku aby otrzymać pełnomocnika z urzędu, ponieważ sędziowie których chce powołać nie wymagają od niego stosownych dokumentów. Ponadto, Pan Sędzia przerywał mu formułowanie wniosków oraz w formułowanie potrzebnych w tej sprawie argumentów. Odwołanie Pana Sędziego, czyli OSD jego zdaniem jest konieczne i zasadne w przedmiotowej sprawie.

Sąd ustalił i zważył co następuje

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotą wątpliwości, jakich dotyczy art. 41 par. 1 k.p.k. jest to że mają one wynikać z zachowania się sędziego i realnie stwarzać obiekcyjne co do jego bezstronności a nie z przypuszczenia wnioskodawcy.

Komentowany przepis dotyczy zachowania sędziego na Sali rozpraw oraz poza nią, z którego mogłoby wynikać, że sędzia jest w określony sposób nastawiony do uczestników postępowania lub do przedmiotu sprawy. Chodzi tu o zachowanie sędziego odnoszące się do oceny rozpoznawanej sprawy lub osób w niej uczestniczących /por. D. Świecki, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania karnego, Tom I, LEX /eI.2109/.

Jedną z okoliczności stanowiących uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego i powodujących jego wyłączenie na wniosek jest uzewnętrznienie przez sędziego poglądu na sprawę przed wydaniem orzeczenia, i to zarówno w wypowiedzi na Sali sądowej,

(46)

jak i poza nią, w sposób świadczący o realnym niebezpieczeństwie jego stronnictwa, w tym np. akcentowanie takiego stanowiska w publicznej wypowiedzi /por. T. Grzegorzczak, Komentarz do Kodeksu postępowania karnego, Tom I, portal LEX/.

Z komentowanego przepisu wynika, że wątpliwości co do bezstronności sędziego powinny być „uzasadnione”. Zwrot ten oznacza, że chodzi o poważną wątpliwość oraz że musi ona istnieć obiektywnie, a nie tylko subiektywnym przeświadczeniu strony, którą na podstawie zaistnienia określonej okoliczności mogłaby powziąć każda inna, rozsądnie oceniająca i nieuprzedzona osoba /por. D. Świecki, j.w./.

Wnioskodawca nie wykazał aby zaistniała którakolwiek z przesłanek, które by odnosiłyby się zachowania sędziego, o którego wnioskodawca wnosił. Zatem bezpodstawne jest twierdzenie o braku bezstronności sędziego, które mogłyby powodować konieczność jego wyłączenia.

Tym samym wobec braku przesłanek wyłączenia sędziego rozpoznającego sprawę na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 2115 ze zm.) w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. w zw. art. 42 § 4 k.p.k. należało orzec jak na wstępie.

Łączne koszty postępowania wyniosły 1.000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych), kosztami tymi w całości została obciążona Okręgowa Izba Radców Prawnych, zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych.

Pouczenie

Na podstawie art. 70⁴ pkt 4 oraz art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 459 k.p.k. na niniejsze postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy, gdyż nie jest postanowieniem kończącym postępowanie dyscyplinarne, jak również nie jest przewidziane odrębnie w k.p.k. do zaskarżenia.